

عنوان مقاله:

مدلسازی عوامل موثر بر زمان بقای بیماران مبتلا به لنفوم هوچکین: مقایسه ی مدل های آنالیز بقای نیمه پارامتری و پارامتری

محل انتشار:

پنجمین کنگره دانشجویی پژوهشی منطقه جنوب غرب کشور (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

امیر الهانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

امل ساکی مالچی - گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

الهام مراغی - گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: شیوع بیماری هوچکین در نقاط مختلف دنیا وابسته به مکان جغرافیایی، سن و سطح اقتصادی اجتماعی جامعه متفاوت است. تمایل به بروز این بیماری در سال های فعال زندگی و عوارض جانبی آن، ضرورت انجام مطالعات مرتبط با لنفوم هوچکین و بررسی عوامل موثر بر بقای مبتلایان به این بیماری را توجیه می کند. از دیگر سو، زمان از تشخیص تا مرگ بر اثر ابتلا به لنفوم هوچکین، یکی از انواع داده های بقا است. بنابراین در مطالعه حاضر با استفاده از روش های آنالیز بقا به بررسی عوامل موثر بر زمان بقای بیماران مبتلا به لنفوم هوچکین می پردازیم مواد و روش ها: در این مطالعه گذشته نگر با رعایت ملاحظات اخلاقی، پرونده تمامی بیماران مرکز آنکولوژی و هماتولوژی بیمارستان شقای شهرستان اهواز با تشخیص لنفوم هوچکین، در بازه زمانی 1381-1391، بررسی شد. زمان بقا، مدت زمان از تشخیص بیماری تا مرگ (بر حسب ماه) در نظر گرفته شد. افرادی که در خاتمه ی مطالعه لنفوم هوچکین را تجربه نکرده بودند به عنوان سانسور از راست در نظر گرفته شدند. برای بررسی عوامل موثر بر تحلیل بقای این بیماران از مدل های نیمه پارامتری و پارامتری استفاده و در محیط نرم افزار STATA13 انجام شد. برای مقایسه کارایی این مدل ها از ملاک اطلاع آکائیک استفاده شد. نتایج: در مجموع 254 بیمار وارد مطالعه شدند. از بین این بیماران 57% مرد بودند. میانه سنی بیماران 24 سال بود. مدل پارامتری گامپرتز دارای کم ترین مقدار آکائیک برابر با 202/0416 بود. نتایج حاصل از برازش مدل پارامتری گامپرتز نشان می دهد که خطر مرگ افرادی که هموگلوبین کم تر از 10/5 دارند، برابر بیش تر از افرادی است که هموگلوبین بیش تر از 10/5 دارند $P=0/033$; $value=0/077-5/68$; $CI=95\%$; $HR=2/5$; همچنین این خطر برای افرادی که سابقه عود داشتند 3/5 برابر بیش تر از افرادی است که سابقه عود نداشتند $P=0/005$; $CI=95\%$; $HR=3/5$; نتیجه گیری: در این مطالعه با استفاده از معیار آکائیک، مدل پارامتری گامپرتز به عنوان جایگزین مدل کاکس در تحلیل بقای بیماران مبتلا به لنفوم هوچکین پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

لنفوم هوچکین، آنالیز بقا، مدل کاکس، مدل گامپرتز، معیار آکائیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/858298>

